

Ὁκτώηχος

Ἦχος α'.

Τῇ Δευτέρᾳ Πρωΐ

Μηναιὸν - ΤΗ ΚΑ' ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Μαξίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου
Μάρτυρος Νεοφύτου.

ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ πάντα τὰ ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ
ἅγιον αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν
Κύριον, καὶ μὴ ἐπιλανθάνου πάσας τὰς
ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Στίχ. γ'. Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἡτοίμασε
τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ Βασιλεία αὐτοῦ
πάντων δεσπόζει.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, Σῶτερ,
σῶσον ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'.

Στίχ. α'. Αἶνει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον·
αἰνέσω Κύριον ἐν τῇ ζωῇ μου· ψαλῶ τῷ Θεῷ
μου ἕως ὑπάρχω.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Μακάριος οὗτός ὁ Θεὸς Ἰακώβ
βοηθὸς αὐτοῦ, ἡ ἐλπίς αὐτοῦ ἐπὶ Κύριον τὸν
Θεὸν αὐτοῦ.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Βασιλεύσει Κύριος εἰς τὸν
αἰῶνα, ὁ Θεός σου, Σιών, εἰς γενεάν καὶ
γενεάν.

Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις
θαυμαστός, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ὁ Μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ,
ἀθάνατος ὑπάρχων καὶ καταδεξάμενος διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἁγίας Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας,
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, θανάτῳ θάνατον πατήσας,
εἰς ὧν τῆς Ἁγίας Τριάδος, συνδοξαζόμενος
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, σῶσον
ἡμᾶς.

Ἀντίφωνον Γ'.

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε
καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ
φωστήρ, τῶν μοναστῶν τὸ θεόπνευστον
ἐγκλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς

σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

*Ἡ, ἀντὶ τῶν Ἀντιφώνων, κατὰ τὸ τυπικόν,
ψάλλονται τὰ Τυπικά καὶ οἱ Μακαρισμοί.*

Ψαλμὸς 102.

Ψαλμὸς 145.

Οἱ Μακαρισμοί.

Ἦχος α'.

Ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ Βασιλείᾳ σου.
Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι αὐτῶν
ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται.

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν.

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αὐτοὶ
ἐλεηθήσονται.

Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αὐτοὶ τὸν Θεὸν ὁψονται.

Τροπάρια.

Τῆς Ὁκτωήχου - - -

Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αὐτοὶ Υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται.

Διὰ βρώσεως ἐξήγαγε, τοῦ Παραδείσου
ὁ ἐχθρὸς τὸν Ἀδάμ, διὰ Σταυροῦ δὲ τὸν
Ληστήν, ἀντεισήγαγε Χριστὸς ἐν αὐτῷ.
Μνήσθητί μου κράζοντα, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
Βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἕνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστὶν ἡ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν.

Κατανύξεως πηγὴν μοι δώρησαι,
τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου, Χριστέ ὁ Θεός,
παντός με ῥύπου τῶν κακῶν, τῶν ἀμέτρων

ἐκκαθαίρουσαν, καὶ τῆς βασιλείας σου,
εὐεργέτα, μέτοχόν με ποίησον.

Μακάριοι ἐστὲ ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν ῥῆμα
καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἕνεκεν ἐμοῦ.

Τῶν Ἀγγέλων σου τὰ τάγματα, εἰς
ίκεσίαν σοι κινουμένον Χριστέ, σῶσον
οἰκτείρησον ἡμᾶς, δι' αὐτῶν ὡς ὑπεράγαθος,
πάντα παρορῶν ἡμῶν, τὰ ἐν γνώσει, καὶ
ἀγνοίᾳ πταίσματα.

Χαίρετε καὶ ἀγαλλιᾶσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

Μαρτυρικόν.

Τῶν αἱμάτων ὑμῶν, Ἅγιοι, τοῖς ὀχετοῖς
τὸν νοητὸν Φαραῶ, ἐναπεπνίξατε σαφῶς,
νῦν δὲ βλύζετε θαυμάτων κρουνοὺς,
πέλαγος ξηραίνοντας νοσημάτων· ὅθεν
μακαρίζεσθε.

Δόξα.

Τὸν Πατέρα προσκυνήσωμεν, καὶ τὸν
Υἱὸν δοξολογήσωμεν, καὶ τὸ Πανάγιον
ὄμοῦ, πάντες Πνεῦμα ἀνυμνήσωμεν,
κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Τριάς,
σῶσον πάντας ἡμᾶς.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἡ τεκοῦσα φῶς τὸ ἄχρονον,
ἐσκοτισμένην τὴν ψυχὴν μου ἀεί, ταῖς τῶν
δαιμόνων προσβολαῖς, φωταγωγήσον,
Πανάμωμε, καὶ πυρὸς τοῦ μέλλοντος,
μεσιτείαις θείαις ἐλευθέρωσον.

Εἰσοδικόν. Ἦχος β'.

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱέ
Θεοῦ, ὁ ἐν ἁγίοις θαυμαστός, ψάλλοντάς
σοι, Ἀλληλούϊα.

Ὑμνοι μετὰ τὴν Μικρὰν Εἴσοδον

Ἀπολυτίκιον. Τοῦ Ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'.

Ὁρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε
καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ
φωστήρ, τῶν μοναστῶν τὸ θεόπνευστον
ἐγκλώπισμα, Μάξιμε σοφέ, ταῖς διδαχαῖς
σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ Πνεύματος·
πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Τοῦ Ναοῦ.

(Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.)

Κοντάκιον. Τῶν Ἀσωμάτων.

Ἦχος β'.

Ἀρχιστράτηγοι Θεοῦ, λειτουργοὶ θείας
δόξης, τῶν ἀνθρώπων ὁδηγοί, καὶ ἀρχηγοὶ
Ἀσωμάτων, τὸ συμφέρον ἡμῖν αἰτήσασθε,
καὶ τὸ μέγα ἔλεος, ὡς τῶν Ἀσωμάτων
Ἀρχιστράτηγοι.

Ο ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὁ Απόστολος

Τοῦ Ὁσίου.

Προκείμενον. Ἦχος βαρύς. Ψαλμὸς 115.

Τίμιος ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος τοῦ
ὁσίου αὐτοῦ.

Στίχ. *Τί ἀνταποδώσωμεν τῷ Κυρίῳ περὶ
πάντων;*

Πρὸς Φιλιππισίους Ἐπιστολῆς Παύλου
τὸ ἀνάγνωσμα.

(1:12-20)

Ἀδελφοί, γινώσκειν ὑμᾶς βούλομαι,
ὅτι τὰ κατ' ἐμὲ μᾶλλον εἰς προκοπὴν τοῦ
Εὐαγγελίου ἐλήλυθεν, ὥστε τοὺς δεσμούς
μου φανεροὺς ἐν Χριστῷ γενέσθαι ἐν ὧ
τῷ πραιτωρίῳ καὶ τοῖς λοιποῖς πᾶσι, καὶ
τοὺς πλείονας τῶν ἀδελφῶν ἐν Κυρίῳ
πεποιθότας τοῖς δεσμοῖς μου περισσοτέρως
τολμᾶν ἀφόβως τὸν λόγον λαλεῖν. Τινὲς
μὲν καὶ διὰ φθόνον καὶ ἔριν, τινὲς δὲ καὶ δι'
εὐδοκίαν τὸν Χριστὸν κηρύσσουσιν· οἱ μὲν
ἐξ ἐριθείας τὸν Χριστὸν καταγγέλλουσιν,
οὐχ ἄγνως, οἰόμενοι θλίψιν ἐπιφέρειν τοῖς
δεσμοῖς μου· οἱ δὲ ἐξ ἀγάπης, εἰδότες ὅτι
εἰς ἀπολογίαν τοῦ εὐαγγελίου κείμεθα. Τί
γάρ; πλὴν παντὶ τρόπῳ, εἴτε προφάσει εἴτε
ἀληθείᾳ, Χριστὸς καταγγέλλεται. καὶ ἐν
τούτῳ χαίρω. ἀλλὰ καὶ χαρήσομαι· οἶδα
γὰρ ὅτι τοῦτό μοι ἀποβήσεται εἰς σωτηρίαν
διὰ τῆς ὑμῶν δεήσεως καὶ ἐπιχορηγίας
τοῦ Πνεύματος Ἰησοῦ Χριστοῦ, κατὰ τὴν
ἀποκαταδοκίαν καὶ ἐλπίδα μου.

Ἀλληλούϊα. Ἦχος β'. Ψαλμὸς 148.

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. α'. *Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν
οὐρανῶν· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.*

Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα. Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ
ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ
δυνάμεις αὐτοῦ.

Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα. Ἀλληλουῖα.

Τὸ Εὐαγγέλιον

Τοῦ Ὁσίου.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν ἁγίου Εὐαγγελίου
τὸ ἀνάγνωσμα.

(12:8-12)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς·
Πᾶς ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν
τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ὁμολογήσῃ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τῶν
ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνησάμενός με
ἐνώπιον τῶν ἀνθρώπων ἀπαρνηθήσεται
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ Θεοῦ. καὶ πᾶς
ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου,
ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ δὲ εἰς τὸ Ἅγιον
Πνεῦμα βλασφημήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.
ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς ἐπὶ τὰς
συναγωγὰς καὶ τὰς ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας,
μὴ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολογήσησθε, ἢ τί
εἴπητε· τὸ γὰρ Ἅγιον Πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς
ἐν αὐτῇ τῇ ᾧρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν.

Ὑμνος εἰς τὴν Θεοτόκον.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Κοινωνικόν. Ψαλμὸς 103.

Ὁ ποιῶν τοὺς ἀγγέλους αὐτοῦ
πνεύματα καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ
πυρὸς φλόγα. Ἀλληλουῖα.

Ὑμνος μετὰ τὴν Θ. Κοινωνίαν.

Ἦχος β'.

Εἶδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, ἐλάβομεν
Πνεῦμα ἐπουράνιον, εὗρομεν πίστιν ἀληθῆ,
ἀδιαίρετον Τριάδα προσκυνοῦντες· αὕτη
γὰρ ἡμᾶς ἔσωσεν.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἱκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν·
(τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ
δικαίων Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης,
καὶ τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μαξίμου
τοῦ Ὁμολογητοῦ, οὗ καὶ τὴν μνήμην
ἐπιτελοῦμεν· καὶ πάντων τῶν Ἀγίων,
ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλόανθρωπος.

Κανόνας Νηστείας

Κατάλυσις εἰς πάντα.